

آبله میمونی چیست؟ علائم، راه انتشار و روش پیشگیری این بیماری نادر از نوع آبله بوده و توسط ویروس ایجاد میشود monkeypox آبله میمون علائمی شبیه آنفلوآنزا ایجاد می‌کند و در عرض چند روز بثورات (جوش) روی پوست ایجاد می‌شود. مثل آبله مرغان، این بیماری هم معمولاً خودبه‌خود بعد از چند روز از بین می‌رود.

آبله میمونی یک بیماری نادر است که توسط ویروس ایجاد شده و با تب، تورم غدد لنفاوی و بثورات گسترده مشخص می‌شود. بثورات باعث ایجاد ضایعات زیادی روی پوست صورت و اندام‌ها می‌شود. بیشتر موارد آبله میمون در مرکز و غرب آفریقا رخ می‌دهد. این بیماری بین انسان و دام مشترک است، یعنی ویروس می‌تواند از حیوانات به انسان منتقل شود و بالعکس. آبله میمونی همچنین قابلیت سرایت از یک انسان به انسان دیگر را دارد.

اثرات آبله روی پوست

اما جالب است بدانید به دلیل هم‌خانواده بودن، علائم و نشانه‌های آبله میمونی و آبله بسیار شبیه به هم می‌باشند، با این تفاوت که معمولاً علائم این ویروس خفیف‌تر از آبله است. پس از ابتلا به ویروس آبله میمون، ممکن است 5 تا 21 روز طول بکشد تا اولین علائم بیماری ظاهر شوند. در بسیاری از موارد، شروع نشانه‌های بیماری بین 7 تا 14 روز طول می‌کشد. پس از ابتلا به ویروس آبله میمون، ممکن است 5 تا 21 روز طول بکشد تا اولین علائم بیماری ظاهر شوند.

علائم اولیه عبارتند از:

تب، سردرد، دردهای عضلانی، کمر درد، خستگی، لرز، سردرد، تورم غدد لنفاوی پس از ایجاد تب، بثورات پوستی (جوش‌های چرکین) معمولاً 1 تا 3 روز بعد ظاهر می‌شوند. بثورات معمولاً موارد زیر را تحت تأثیر قرار می‌دهد:

پوست صورت که رایج‌ترین نشانه‌ی انواع آبله است
کف دست
کف پا
دهان
اندام تناسلی

چشم‌ها، از جمله ملتحمه و قرنیه

آبله میمونی یک بیماری نادر است که توسط ویروس ایجاد شده و با تب، نورم غدد لنفاوی و بثورات گسترده مشخص می‌شود.

بثورات شامل ضایعاتی است که به ترتیب زیر ایجاد می‌شوند:

ماکول ها (macules) یا ضایعات مسطح تغییر رنگ یافته روی پوست

این دوره از بیماری بین 1 تا 2 روز طول می‌کشد و در آن، بثورات لکه زرد روی پوست ظاهر می‌شود که از صورت شروع شده و به بازوها و پاها و سپس به دست‌ها و پاها، از جمله کف دست و پا گسترش می‌یابد. بثورات معمولاً در عرض 24 ساعت به تمام قسمت‌های بدن گسترش می‌یابند و بیشتر روی صورت، بازوها و پاها متمرکز می‌شوند (توزیع گریز از مرکز)

پاپول‌ها

(papules) یا ضایعات پوستی با کمی برجستگی :این دوره از بیماری هم بین 1 تا 2 روز طول می‌کشد و از روز سوم ایجاد جوش‌ها، ضایعات از ماکولا (مسطح) به پاپولار (برآمده) پیشرفت می‌کند.

وزیکول‌ها

(vesicles) برجستگی روی پوستی با مایع شفاف :در روز چهارم تا پنجم پس از ایجاد اولین علامت از ماکول‌ها، ضایعات تاولی می‌شوند (برآمده و پر از مایع شفاف)

پوستول‌ها (pustules) برجستگی با مایع زرد رنگ

در روز ششم تا هفتم، ضایعات پوستول‌ها شده (پر از مایع مات)، به شدت برجسته شده و معمولاً گرد و محکم و عمیق (در پوست) می‌شوند. سپس یک فرورفتگی در جوش‌ها دیده می‌شود. این دوره بین 5 تا 7 روز به طول خواهد انجامید.

دلمه‌های چرکین

پس از 14 روز از شروع اولین علامت پوستی (یعنی در پایان هفته دوم)، پوستول‌ها پوسته‌پوسته شده و دلمه‌ها ایجاد می‌شوند. این دلمه‌ها هم پس از یک هفته شروع به ناپدید شدن می‌کنند. پس از ریزش دلمه‌ها ممکن است همچنان لکه‌هایی روی پوست فرد باقی بماند. اما در این زمان فرد دیگر بیمار نبوده و ناقل بیماری نیست.

پس از خشک شدن و پوسته‌پوسته شدن، این ضایعات از روی پوست جدا شده و می‌ریزند. علائم آبله میمون معمولاً 2 تا 4 هفته طول می‌کشد و بدون درمان از بین می‌رود. **اما این بیماری ممکن است عوارضی**

احتمالی زیر را هم داشته باشد:

برونکوپنومونی
سپسیس
التهاب بافت مغز، همچنین به‌عنوان آنسفالیت شناخته می‌شود
عفونت قرنیه، لایه بیرونی شفاف چشم
عفونت‌های ثانویه

عفونت در قرنیه ممکن است منجر به از دست دادن بینایی شود. همچنین، در موارد شدید، ضایعات ممکن است با هم ترکیب شده و باعث ریزش پوست به صورت قطعات بزرگ شوند. بنابراین در اکثر موارد، ایجاد ضایعات پوستی به‌عنوان بدترین عارضه‌ی آبله میمونی در نظر گرفته می‌شود. با توجه به اینکه این بیماری دارای هیچ درمان قطعی شناخته

شده‌ای نیست، پس حتماً باید راهکارهای پیشگیری از آن را بیاموزیم. برای این کار، اول خواهیم دید که آبله میمونی چگونه منتشر می‌شود.

راه‌های انتشار آبله

آبله میمون از طریق تماس مستقیم با مواد زیر از بدن حیوان یا انسان مبتلا به عفونت پخش می‌شود:

خون

مایعات بدن

ضایعات پوستی یا مخاطی

قطرات تنفسی برای تماس انسان با انسان در واقع انتقال انسان به انسان معمولاً فقط از طریق تماس طولانی مدت چهره به چهره از فاصله‌ی بسیار نزدیک و پرش قطرات تنفسی بزرگ از دهان فرد آلوده به دهان فرد غیر آلوده رخ می‌دهد. گفته که اگر برای مدت 3 ساعت در فاصله‌ی 1.5 تا 2 متری از فرد آلوده قرار داشته باشید و با او بدون استفاده از ماسک (برای هر دو نفر) صحبت کنید، احتمالاً به آبله میمونی مبتلا خواهید شد.

عوامل خطر برای موارد شدید عبارتند از:

جوان تر بودن (سن کمتر)

قرار گرفتن طولانی مدت در معرض ویروس

داشتن سلامت کلی ضعیف (مثلاً داشتن بیماری‌های زمینه‌ای) گسترش عوارض در طول دوره‌ی بیماری، بدون وجود نشانه‌ای از بهبودی همچنین می‌تواند از طریق موارد زیر هم اتفاق بیفتد:

نیش و خراش ناشی از حیوانات آلوده خوردن گوشت حیوان آلوده تماس با یک آیتم یا اشیاء آلوده، مانند رختخواب

ناقل اصلی بیماری ناشناخته است. تصور می‌شود که چوندگان آفریقایی عامل اصلی آبله میمونی هستند. همان‌طور که پیش‌تر گفتیم، دو سویه از این بیماری تاکنون شناخته شده است که یکی از آنها خطرناک‌تر بوده، عوارض شدیدتری دارد و بیشتر باعث مرگ و میر می‌شود.

علائم اولیه آبله میمون سویه غرب آفریقا در دستگاه تنفسی فوقانی خود را نشان داده و شبیه به آنفلوآنزا است. با این حال، این علائم تا دو هفته پس از آلوده شدن فرد به ویروس ظاهر نمی‌شوند. در واقع اگر در معرض ویروس قرار گرفته و آلوده شوید، دوره نهفتگی بسیار طولانی دارد و هنگامی که ویروس وارد بدن شود، ابتدا بر اندام‌های داخلی تأثیر می‌گذارد. می‌شود

یکی از نکات مثبت در رابطه با شیوع آبله میمونی این است که فرد در دوره‌ی نهفتگی، ناقل بیماری نیست. در واقع این نهفتگی همان‌طور که گفتیم می‌تواند بین 5 تا 21 روز طول بکشد و فرد مبتلا در این دوره هیچ

دانشگاه علوم پزشکی اهواز

واحد آموزش به بیمار

گروه هدف: بیمار و خانواده و عموم

مرداد: 1401

منبع: وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی

سایت بیمارستان

ajums.ac.ir

اگر هیچ علامتی ندارید، می‌توانید طبق معمول کارهای روزمره خود را انجام دهید. اما تا زمانی که علائم را زیر نظر دارید، از اهدای خون و شیر دادن به فرزند اجتناب کنید.

درمان آبله میمونی

متأسفانه هنوز هیچ درمان خاصی برای آبله میمون وجود ندارد. پزشک احتمالاً به شما کمک می‌کند تا احساس بهتری داشته باشید و سعی می‌کند با استراحت، مایعات فراوان و داروهای بدون نسخه از عوارض جدی بیماری جلوگیری کند. برای کنترل شیوع، پزشکان می‌توانند به داروهای ضد ویروسی و گاماگلوبولین واکسینیا (ساخته شده از خون افرادی که اخیراً علیه آبله واکسینه شده‌اند) و همچنین واکسن آبله روی آورند.

اگر اخیراً واکسن آبله زده‌اید (در 3 تا 5 سال گذشته)، در برابر آبله میمون محافظت خواهید شد. مطالعات نشان می‌دهد **واکسن آبله ۸۵ درصد در پیشگیری از آبله میمون موثر است**. در حال حاضر دو واکسن برای جلوگیری از آبله وجود دارد **ACAM2000** و **JYNNEOS** در سال ۲۰۱۹، **FDA JYNNEOS** را نیز برای پیشگیری از آبله میمون تایید کردند.

علائم آبله میمون با بیماری‌هایی مثل سرخک، آبله‌مرغان، سیفلیس، آلرژی، عفونت‌های باکتریایی پوست و گال تشابهات زیادی دارد.

علائمی ندارد. خوشبختانه در این دوره انتقال انسان به انسان صورت نمی‌گیرد. پس از بروز علائم اولیه، فرد بیمار با شدت بسیار کمی ناقل بیماری خواهد بود و می‌تواند آبله میمونی را به دیگران انتقال دهد. اوج انتقال فرد به فرد در دوره‌ای است که پوست بیمار پر از جوش‌های چرکین شده و بیماری در اوج خود قرار دارد.

راه‌های پیشگیری از آبله میمونی

از تماس با حیواناتی که می‌توانند حامل ویروس باشند از جمله حیواناتی که بیمار هستند یا در مناطقی که در آنها آبله میمون دیده شده است، زندگی می‌کنند خودداری کنید. از تماس با موادی مانند ملحفه که با حیوان بیمار تماس داشته است، خودداری کنید.

بیماران آلوده را از کسانی که در معرض خطر عفونت هستند، جدا کنید پس از تماس با حیوانات یا انسان‌های آلوده، بهداشت دست را به خوبی رعایت کنید. به‌عنوان مثال، شستن دست‌ها با آب و صابون یا استفاده از ضدعفونی‌کننده دست مبتنی بر الکل هنگام مراقبت از بیماران از تجهیزات حفاظت فردی استفاده کنید

بیماران آلوده را از کسانی که در معرض خطر عفونت هستند، جدا کنید. اگر احیاناً به منطقه‌ای سفر می‌کنید که در آن مواردی از ابتلا به آبله میمونی دیده شده است، رعایت اقدامات زیر جدا توصیه می‌شود:

به حیوانات وحشی یا ولگرد از جمله حیوانات مرده نزدیک نشوید. از دست‌زدن و خوردن گوشت شکار خودداری کنید رختخواب یا حوله را با افرادی که حالشان خوب نیست و ممکن است آبله میمون داشته باشند، به اشتراک نگذارید.

با افرادی که علائم سرماخوردگی یا جوش‌های قرمز پوستی دارند، تماس نزدیک نداشته باشید.

گوشت کاملاً پخته مصرف کنید

در صورت ابتلا به ویروس آبله چه باید کرد؟

با این وجود اگر خدای نکرده فکر می‌کنید با ویروس آبله میمون در تماس بوده‌اید، برای راهنمایی با پزشک تماس گرفته و به مدت 21 روز مراقب علائم خود باشید. در این مدت باید:

روزی دو بار تب خود را چک کنید

اگر لرز و غدد لنفاوی متورم دارید، اما تب یا بثورات پوستی ندارید، خود را به مدت ۲۴ ساعت در خانه ایزوله کنید.

اگر تب و یا بثورات پوستی گرفتید، فوراً خود را ایزوله کنید و با اورژانس تماس بگیرید.

اگر لرز و تورم غدد لنفاوی از بین نرفت، با پزشک خود تماس بگیرید